

ĐẤT NƯỚC MÌNH NGÔ QUÁ PHẢI KHÔNG ANH ?

Tác giả : Trần Thị Lam

Buồn quá phải không ông? Đất nước mình (Ảnh minh họa)

Một bài thơ ngắn ngặt nỗi buồn.

Đất nước với sự yên hàn không có tiếng bom, tiếng đạn thê mà vắng hẳn tiếng cười vô tư của cả xã hội, một cộng đồng người như mất phương hướng, lâm lũ đi, đi như vô vọng, không đích. Một dân tộc cô đơn, cứ tự mình huyễn hoặc để rồi chuốc lấy bao nhiêu nước mắt, tủi, hờn...Đau nữa, đất nước mình không thiếu anh hùng, cũng không thiếu sự thông minh, cương cường, dân sẵn sàng đập bằng súng dũ, chặn đứng quân xâm lược, chỉ thiếu người lãnh đạo, thiếu một minh chủ có uy, có tín, có tâm...

Thương đất nước mình.

ĐẤT NƯỚC MÌNH NGỘ QUÁ PHẢI KHÔNG ANH ?

*Đất nước mình ngộ quá phải không anh
Bốn ngàn tuổi mà dân không chịu lớn
Bốn ngàn tuổi mà vẫn còn bú mớm
Trước những bất công vẫn không biết kêu đòi...*

*Đất nước mình lạ quá phải không anh
Những chiếc bánh chưng vô cùng kì vĩ
Những dự án và tượng đài nghìn tỉ
Sinh mạng con người chỉ như cái móng tay...*

*Đất nước mình buồn quá phải không anh
Biển bạc, rừng xanh, cánh đồng lúa biếc
Rừng đã hết và biển thì đang chết
Những con thuyền nằm nhớ sóng khơi xa...*

*Đất nước mình thương quá phải không anh
Mỗi đứa trẻ sinh ra đã gánh nợ nần ông cha để lại
Di sản cho mai sau có gì để cháu con ta trang trải
Đứng trước năm châu mà không phải cúi đầu...*

*Đất nước mình rồi sẽ về đâu anh
Anh không biết em làm sao biết được
Câu hỏi gửi trời xanh, gửi người sau, người trước
Ai trả lời dùm đất nước sẽ về đâu...*

TRẦN THỊ LAM
Trưởng PTTH chuyên Hà Tĩnh.

Nguồn - Facebook : tritrong

www.vietnamvanhien.net